

De bestemming

In zijn hoofd ervoer hij zichzelf als een groter avonturier dan hij in werkelijkheid was - of zou willen zijn. Dat moest hij wel met enige tegenzin vaststellen. Zijn directe omgeving oordeelde daar misschien anders over want rustig en conventioneel waren begrippen die je nu niet spontaan met zijn levenswandel zou associëren. Perceptie en interpretatie zijn echter vreemde en particuliere fenomenen en tussen de binnen- en de buitenkant van een persoon durft wel al eens een kloof te bestaan, met allerlei gevolgen van dien.

Al heel vroeg, op de leeftijd van een jaar of acht, hunkerde hij reeds naar uitgestrekte, weidse landschappen ver weg van het ouderlijke huis. In zijn jeugdige verbeelding zwierf hij dan in zijn eentje, te paard en met een minimum aan bagage - een hoed, een slaapzak, een pistool en een stevig zakmes - doorheen een onontgonnen land. Het ogenblik waarop deze droom hem voor het eerst glashelder en gedetailleerd voor de geest was gekomen, stond diep in z'n geheugen gegrift. Omdat 'zwerfen' in het gewone dagelijks leven niet als een respectabel ideaal werd beschouwd en zowat de laagste vorm van menselijke activiteit leek te zijn, meende hij dat zijn droom tot de wereld van het spel en de kinderlijke fantasie moest behoren en dus niet al te ernstig mocht genomen worden.

Veel later, toen hij zelf al lang volwassen werd genoemd, kwam het verlangen naar die open horizonten geleidelijk en nagenoeg ongeschonden opnieuw aan de oppervlakte. Op een zeker ogenblik, toen hij de juiste mensen en een goede plek had gevonden, geen manege, nam hij zelfs paardrijlessen. Niettegenstaande reizen en de vrije keuze van een bestemming nu tot zijn reële mogelijkheden behoorden, bleef hij toch vaak hangen bij het maken van vage reisplannen en halfslachtige voorbereidingen. In de praktijk hield hij het dan vooral bij het lezen van historische reisverslagen en het fantaseren over ver afgelegene bestemmingen die amper zijn verkend of bewoond. De ontvullende realiteit van het reizen schrok hem namelijk gemakkelijk af: een afkeer van grote hitte, koude of aanhoudende miezige regen bijvoorbeeld maar ook een af en toe opstekende panische angst voor datzelfde onbekende kon al eens stokken in de hunkerende wielen steken. Dit om slechts een paar banale maar voor hem onverdraaglijke en helaas zeer pertinente hindernissen te noemen. Bovendien stond het besef om ergens een toerist te zijn, en dat te blijven, hem erg tegen. Niet zozeer vanwege het gegeven een buitenstaander te zijn, zo voelde

hij zich immers thuis ook, maar eerder omdat toerisme met vakantie te maken heeft. En dat was nu net wat hij niet zocht: tijdverdrijf en ontspanning. Naast deze bezwaren bestond er ook het risico dat zijn vertrek op een ontgoocheling zou uitdraaien en de droom definitief uit elkaar zou spatten.

Dit alles nam niet weg dat hij vaak bijna wanhopig verlangde naar ongerepte oorden, weg van de dagelijkse sleur en de gruwelen van de mensheid. Oorden waar ook zijn andere, betere ik de kans zou krijgen om weer naar boven te komen. Een reisbestemming als tegengif? Een zoektocht naar verwondering en het gevoel van complete aanwezigheid in het hier en nu? Of zou het, zoals iemand suggereerde, net een verlangen zijn om te verdwijnen en op te lossen in een groter geheel en dus een vlucht of een gecamoufleerde daad van zelfvernietiging? Misschien was het wel iets wezenlijk menselijks; de hunker van een zwervende geest of het verlangen van een rusteloos hart naar een imaginaire thuis?

J. D.

Z.t. (The Dream), acryl en olieverf op paneel, 2018, J. D.

Z.t. (PLKKT), maquette, acryl en hout, 2021, J. D.